

Kjo është historia ime

Përsëritet djema. Doja të ndaja historinë se si lindi libri "Rrëmbimi i të Rinjve" dhe pak nga dëshmia ime me ju. Unë lindi në familjen Moses në vitin 1973, kur aborti u legalizua në Shtetet e Bashkuara dhe foshnjat filluan të vriteshin, ashtu siç lindi Moses në një kohë kur foshnjat djem po vriteshin në kombin e tij. Emri që prindërit e mi më dhanë ishte Renee, që do të thotë "i rilindur".

U rrita në një shtëpi të krishterë. Kur isha një fëmijë i vogël, rreth 4 ose 5 vjeç, dëgjova një zë të dëgjueshëm që më thërriste 3 herë. Çdo herë, shkoja te nëna ime dhe e pyesja se çfarë donte, dhe çdo herë ajo më thoshte se nuk më kishte telefonuar. Ajo tha se ndoshta dikush jashtë po më thërriste, kështu që shkova të shikoja, por askush nuk ishte aty dhe e dija që zëri po vinte nga brenda shtëpisë dhe nëna ime ishte e vetmja person në shtëpi. Disa vite më vonë, mësuesja ime e Shkollës së së Dielës më tregoi historinë e Samuelit dhe se si Zoti e kishte thirrur atë 3 herë dhe çdo herë ai mendonte se Eli ishte ai që po e thërriste, por në të vërtetë ishte vetë Zoti që po thërriste emrin e Samuelit. I thashë mësueses sime të Shkollës së së Dielës se e njëjta gjë më kishte ndodhur mua dhe përgjigjja e saj ndaj meje ishte: "Ndoshta Zoti ka një thirrje shumë të veçantë në jetën tënde, ashtu siç bëri Samueli." Gjithashtu mbaj mend që kur isha një fëmijë i vogël dëgjova se Zoti do t'i fliste Moisiut si mik dhe mund të mbaj mend se ndihesha çmendurisht xheloz dhe dëshiroja aq shumë që Zoti të më fliste edhe mua si mik.

U largova nga Krishterimi në moshën 12 vjeç dhe u bëra shumë rebel, plot zemërim dhe egoizëm. E urreja Krishterimin për shkak të mesimit të Zotit për faljen e njerëzve dhe "kthimin e faqes tjetër", gjë që mendoja se ishte në të vërtetë për të dobët dhe nuk më linte hapësirë për t'u hakmarrë ndaj atyre që më kishin lënduar. Në fakt, po ngacmohesha dhe doja të mbrohesha, por ndjeja sikur Krishterimi nuk më lejonte ta bëja këtë dhe kështu i lejova njerëzit të më rrihnin pa ngritur gishtin për t'u mbrojtur. Përfundimisht u mbusha aq shumë me urrejtje sa që e urreja edhe jetën time dhe doja t'i jepja fund. Dy javë para vetëvrasjes sime të planifikuar, dëgjova dikë duke folur për përjetësinë dhe u frikësova shumë se mos e kaloja përjetësinë duke vuajtur në ferr. I thirra Zotit të më jepte vetëm një arsye për të jetuar, në mënyrë që të mos vrisja veten, por i thashë Atij se nuk doja të isha e krishterë sepse nuk doja të falja njerëzit që më lëndonin dhe të isha e sjellshme me njerëzit që ishin të këqij me mua. I thashë Zotit se nëse Ai thjesht do të më jepte diçka për të cilën të jetoja, kur të isha e moshuar dhe gati të vdisja, do të bëhesha e krishterë në mënyrë që të kisha jetën e përjetshme dhe të mos shkoja në ferr. Në momentin që e thashë këtë, ndjeva një prani të ngrohtë që erdhi brenda meje dhe ndjeva një drithërimë në të gjithë trupin tim. Ndihesha sikur dikush po më përqafonte dhe ndihesha e dashur. Dëgjova një zë që thoshte emrin tim dhe më thoshte se më donte. E dija që ky nuk mund të ishte zëri im sepse thjesht nuk e doja veten fare. Shkova në shtëpi dhe fillova t'i flisja këtij zëri dhe të bëja pyetje dhe zëri iu përgjigj çdo pyetjeje që kisha. Më në fund gjeta atë që kërkoja gjithmonë - një miqësi me Zotin. Filloi kur isha vetëm 13 vjeç dhe është rritur

në një dashuri të vërtetë me Krijuesin tim. Tani jam e krishterë për gati 40 vjet dhe kam qenë në shërbesë me kohë të plotë për gati 30 vjet. Kam një bashkëshort të mrekullueshëm dhe 5 fëmijë të mrekullueshëm që të gjithë e duan Jezusin.

Marrëdhënia që kam me Zotin më ka udhëhequr përmes shumë vendimeve që kam marrë gjatë gjithë jetës sime. Të dëgjuarit e zërit të Tij dhe ndjekja e asaj që Ai më ka thënë të bëj më ka çuar aty ku jam sot. Mund të jap shembuj të shumtë se si Zoti më foli të bëja diçka dhe unë iu binda dhe kjo çoi në një shpërblim të madh ose Ai më tha se diçka do të ndodhte dhe ndodhi pikërisht ashtu siç tha Ai se do të ndodhte, ose raste kur Ai thjesht më udhëhoqi të bëja diçka ose të mos bëja diçka dhe doli të ishte vendimi i duhur. Nuk mund t'ju tregoj ndonjë rast ku Ai më foli dhe kjo nuk ishte e vërtetë ose më çoi në marrjen e një vendimi të tmerrshëm për të cilin më vonë u pendova. Ai gjithmonë më ka udhëhequr drejt gjithë së vërtetës dhe e ka bërë rrugën time të drejtë ndërsa kam ndjekur zërin e Tij.

Kur isha në shkollë të mesme, isha jashtëzakonisht i talentuar në matematikë. Isha në Ekipin e Lojërave Akademike të Matematikës dhe ekipi ynë fitoi Kampionatin Shtetëror, gjë që më dha një bursë të plotë për në kolegjin tonë lokal. Mësuesi im i matematikës u zgjodh si Mësuesi i Vitit për të gjithë shtetin. Një mësues tjetër matematike që kisha në shkollë të mesme më tha se isha studenti më i mirë i matematikës që ai kishte mësuar ndonjëherë dhe më inkurajoi fuqimisht të bëja diçka me aftësitë e mia matematikore në karrierën time. Por zemra ime ishte të isha misionar dhe të arrija njerëzit e paarritur në botë, kështu që vendosa të hiqja dorë nga bursa ime e plotë e shkollimit dhe të shkoja në Kolegjin Biblik. E përmend këtë sepse dua t'i jap lavdi Perëndisë, i cili më dhuroi këto aftësi matematikore në mënyrë që të isha në gjendje të kuptoja enigmën dhe "shkurtimin e ditëve" të Mundimit të Madh për të cilin foli Jezusi te Mateu 24.

Pra, dua të ndaj me ju atë që ndodhi në dhjetor të vitit 2000 që më çoi në shkrimin dhe përfundimin e Librit me Lojëra Melankolike "Rrëmbimi". Ky libër ka qenë një punë në zhvillim e sipër dhe fillova ta shkruaja atë në vitin 2012, kështu që më duheshin mbi 13 vjet për ta përfunduar. Unë ende po shtoj pjesë të vogla në libër, ndërsa Zoti vazhdon të më tregojë gjëra. Fillova të studioja dhe të bëja kërkime që në janar të vitit 2001, kështu që më duheshin më shumë se 25 vjet për t'i vendosur të gjitha pjesët e enigmës në vendin e tyre.

Gjithsesi, kthehem në dhjetor të vitit 2000. Atëherë Zoti filloi të më jepte pjesët e enigmës. Në atë kohë, nuk e kisha idenë se Ai po më jepte pjesët e një enigme dhe vetëm në shkurt të vitit 2013 do ta kuptoja më në fund këtë. Për 12 vjet, ndihesha kaq e hutuar dhe sikur Zoti më kishte mashtruar disi, sepse nuk e kuptoja që Ai po më jepte vetëm copa të një enigme që do të bashkoheshin për të treguar data shumë specifike për ngjarjet e rrëmbimit dhe Ardhjen e Dytë të Krishtit në tokë. Nga dhjetori i vitit 2000 deri në dhjetor të vitit 2012, mendova se Zoti po më tregonte datën e rrëmbimit dhe nuk e kuptova që Ai po më jepte vetëm copa të një enigme të madhe që përfundimisht do të bashkoheshin të gjitha.

Kështu, në dhjetor të vitit 2000, Zoti erdhi tek unë ndërsa po lutesha dhe më tha se po vinte tek unë ashtu siç erdhi te Salomoni dhe do të më jepte një gjë. Më tha të mendoja me kujdes para se të

vendosja, sepse Ai do të më jepte çfarëdo që t'i kërkoja. Pasi mendova për pak kohë se çfarë t'i kërkoja, u ktheva tek Ai me 2 dëshirat e mia më të mëdha. E para ishte që kur të qëndroja para Tij në Ditën e Gjykimit, të qëndroja para Tij me një zemër të pastër dhe që Ai të ishte i kënaqur me mënyrën se si e kisha jetuar jetën time. Dëshira ime e dytë më e madhe ishte që Ai ta përdorte jetën time për të arritur miliona njerëz për Mbretërinë e Tij. Nuk mund të vendosja se cila dëshirë ishte më e madhe derisa mendova për vargun që thotë se mund të fitosh të gjithë botën, por të humbasësh shpirtin tënd. Mendova se mund të ishte e mundur për mua të fitoja botën për Krishtin dhe në këtë proces të humbisja shpirtin tim. Kështu që i thashë Zotit se nëse do të mund të zgjidhja vetëm një gjë, do të ishte e para. Ai më tha se kisha zgjedhur me mençuri.

Pastaj më pyeti: “Nëse je më i vogli në Mbretërinë Time për gjithë përjetësinë dhe nëse të gjithë gjatë gjithë përjetësisë mendojnë shumë pak për ty, por nëse unë jam i kënaqur me ty, a do të ishte në rregull për ty kjo?” Kjo ishte një pyetje shumë e vështirë për mua për t’u përgjigjur, pasi doja të konsiderohesha i madh në Mbretërinë e Tij dhe nuk doja që askush të më shikonte me përçmim, veçanërisht për gjithë përjetësinë. Por e kuptova se ajo që ishte vërtet e rëndësishme ishte që Zoti të ishte i kënaqur me mua dhe se nuk kishte rëndësi nëse dikush tjetër ishte. Kështu që, më në fund i thashë: “Po, kjo do të ishte në rregull për mua.”

Shumë shpejt pasi kjo ndodhi, pashë një ëndërr për gjyshen time, e cila kishte vdekur rreth 9 vjet më parë. Isha shumë afër saj dhe ajo kishte një ndikim të jashtëzakonshëm në jetën time. Ëndrra ishte aq reale sa më dukej sikur e kisha kaluar gjithë natën duke folur vetëm me të dhe me të. Kur u zgjova, zemra ime ndjeu aq gëzim sikur të kisha qenë vërtet me të. Një gjë që bënim shpesh së bashku ishte të bashkonim enigmat. Ajo e donte shumë zgjidhjen e enigmave. Në atë kohë, unë nuk i doja aq shumë enigmat, por thjesht më pëlqente të kaloja kohë me të, kështu që i bashkohesha asaj në ato enigma të mëdha që duheshin javë për t’u përfunduar. Dashuria ime për enigmat filloi gjatë atyre orëve të shumta që punuam së bashku. Nuk e dija në atë kohë se Zoti do të më jepte enigmën më të madhe të të gjitha kohërave për ta bashkuar dhe se Ai do të më jepte pjesën e parë të asaj enigme.

Menjëherë pas ëndrrës, Zoti më foli dhe tha se 1 janari përfaqëson Festën e Borive të Johebrenjve dhe fillimin e Mijëvjeçarit të Ri. Nuk isha shumë i dhënë pas profecive biblike, por kisha dëgjuar për Festën e Borive dhe e dija që disa të krishterë mësonin se rrëmbimi do të ndodhte në Festën e Borive, kështu që pyesja veten nëse Zoti po më thoshte se rrëmbimi do të ndodhte më 1 janar, që ishte vetëm disa ditë larg. Isha shumë i emocionuar. Asgjë nuk ndodhi dhe pyesja veten se çfarë donte të thoshte Ai. Më 4 janar, rreth orës 1 të mëngjesit, Zoti më foli dhe tha këto fjalë: “Ti do të jesh si Gjon Pagëzori dhe do të shkruash diçka që do të ndihmojë në shpëtimin e miliona njerëzve nga mashtrimi që po vjen. Ashtu siç zëri Im është si një bori dhe dita e fundit e Krijimit që fola ishte e gjashta ditë, kështu edhe në fund të ditës së gjashtë dhe në fillim të ditës së shtatë, do të bjerë boria e fundit. Prisni që unë të vij tek ju në fund të ditës së gjashtë.” Mbaj mend që e zgjova burrin tim dhe i tregova çfarë më kishte thënë Zoti. Pastaj zbrita poshtë dhe thirra prindërit dhe motrat e mia që jetojnë në Amerikë dhe u tregova çfarë kishte thënë Zoti. Isha e mbingarkuar. Mbaj mend që u ndjeva si Maria, kur engjëlli iu shfaq dhe i tha se do të lindte Jezusin, Birin e Perëndisë. Ndjeva sikur, pse Zoti më zgjodhi mua? Nuk jam ndonjë i veçantë, thjesht një person i zakonshëm. Zoti nuk

po më jepte vetëm dëshirën e parë të zemrës sime, por edhe të dytën. Ai do të më përdorte për të ndihmuar në shpëtimin e miliona njerëzve.

Shkrova një letër dhe ua dërgova shumë shërbesave të profecive të kohërave të fundit dhe njerëzve që njihja, duke u thënë atyre se rrëmbimi do të ndodhte në fund të 6 janarit ose në fillim të 7 janarit. Supozova se kjo ishte ajo që Zoti po më thoshte dhe se në një farë mënyre vetëm duke shkruar atë letër, miliona njerëz do ta njihnin Zotin. Nuk e kisha idenë në atë kohë se Ai po më jepte copa enigme dhe po më niste në një udhëtim 25-vjeçar. Prita deri më 6 janar dhe po zhvilloja një bisedë të mrekullueshme me Zotin. Mbaj mend që i thashë pak para mesnatës se po filloja të më vinte gjumi dhe e pyeta se kur do të vinte. Ai më tha të prisja edhe pak. Disa minuta pas mesnatës, po shikoja nga dritarja, ulur në divan, kur papritmas i gjithë trupi im filloi të dridhej me forcë. Kjo zgjati ndoshta një minutë a më shumë. Filloi papritur dhe mbaroi papritur. Mendimi im i parë ishte se ndoshta të vdekurit në Krishtin sapo ishin ringjallur dhe tani ne ishim gati të rrëmbeheshim. E pyeta Zotin se çfarë ishte dridhja dhe Ai më tha të prisja. Një minutë a më vonë, trupi im filloi të dridhej përsëri me forcë. Gjatë kësaj dridhjeje të dytë, goja ime filloi të më dridhej, si ndjesia që ke kur të bie në gjumë këmba, por ndjesia ishte në gojën time, dhe veçanërisht rreth buzëve. E pyeta Zotin pse më dridheshin buzët dhe Ai tha se kjo përfaqësonte kur **Isaia pa Zotin** dhe qymyret i prekën buzët dhe **mëkati i tij u shlye**. Dridhja ndaloi papritur. Isha e tronditur dhe pyesja veten se çfarë domethënie kishte e gjithë kjo. Pyesja veten nëse rrëmbimi sapo kishte ndodhur dhe unë kisha mbetur pas. Kisha kaq shumë pyetje. Ndjeva Zotin të më mbështollte krahët e Tij të dashur dhe ndjeva sikur po më përqafonte. Ai më siguroi për dashurinë e Tij për mua dhe më tha se duhej të studioja festat hebraike dhe se mund të shkoja në shtrat.

Supozova se Ai do të më shpjegonte gjithçka të nesërmen në mëngjes, kështu që shkova në shtrat dhe rashë në gjumë. Dita tjetër erdhi dhe shkoj pa asnjë shpjegim. Dhe çdo ditë erdhi dhe shkoj për gati 12 vjet pa asnjë shpjegim. E dija çfarë kishte thënë Zoti dhe studiova festat dhe u përpoqa të kuptoja gjithçka, por thjesht nuk munda. Ndihesha shumë e vetmuar dhe e hutuar gjatë atyre 12 viteve dhe Zoti vazhdonte të më thoshte të prisja dhe se një ditë të gjitha pyetjet e mia do të merrnin përgjigje dhe unë do të kuptoja gjithçka. E vetmja gjë që ndodhi vërtet gjatë atyre 12 viteve ishte se Kisha e Lindjes u bastis në pranverën e vitit 2002, 1290 ditë para Ditës së Shlyerjes në vitin 2005. Zoti më tregoi se kjo ishte fortësia e tempullit që u përdhos nga forcat e armatosura dhe ishte vendi i shenjtë për të cilin Jezusi përmendet në Mateu 24. E dija se një ditë, neveria që shkakton shkretim do të ndodhte atje. Përveç kësaj, e dija të shtatën. Dita ishte domethënëse dhe gjithashtu zbuloi se ne po jetonim në fund të 6000 viteve që nga Krijimi, gati për të filluar Mijëvjeçarin e Ri. Unë ende nuk e dija që të gjitha këto gjëra ishin pjesë të një enigme.

Zoti filloi të më fliste përsëri për këto gjëra në korrik 2012, kur më pyeti nëse isha gati të kërceja me Të. Ai më çoi në të shtatën dita e Tabernakujve. Ishte në këtë kohë në gusht të vitit 2012 kur hapa kanalin tim në YouTube. Edhe një herë, supozova se Ai po më thoshte se rrëmbimi do të ndodhte në të shtatën. Dita e Tabernakujve. Kur nuk ndodhi, u zemërova dhe e pyeta Zotin pse po më mashtronte. Pas disa ditësh zemërimi dhe lëndimi, u ktheva te Zoti dhe i thashë se më vinte keq për qëndrimin tim të tmerrshëm dhe i kërkova falje. Ai më pyeti nëse isha gati të vazhdoja. U shokova.

Mendova se kisha mbaruar dhe e gjitha ishte vetëm një lloj prove për të parë nëse do t'i bindesha dhe do ta ndiqja Atë edhe nëse dukej sikur po më mashtronte. Kështu që i thashë se po, isha gati të vazhdoja - ende plotësisht e pavetëdijshme se të gjitha këto gjëra ishin copa enigme që Ai po më jepte, të cilat përfundimisht do të kishin kuptim disa vite më vonë. Data tjetër që Ai më tregoi ishte data e shtatë. dita e Hanukkah. Jam i sigurt që tashmë mund ta merrni me mend - as atë ditë nuk ndodhi asgjë. Por në këtë kohë, po filloja të kisha ndjesinë se po të çonte diku.

Më 14 shkurt 2013, shkova në qendrën time të shërbesës dhe dikush erdhi në zyrën time dhe më dha një dhuratë. Thanë se dikush sapo kishte ndaluar dhe kishte kërkuar që dhurata të më jepej mua. Një nga vajzat e mia ishte në zyrë me mua dhe më pyeti se çfarë mendoja se ishte. Unë thjesht thirra me nxitim: "Është një enigmë." Nuk e kam idenë se si e dija këtë, por thjesht ndjeva se ishte një enigmë, edhe pse nuk më kishin dhënë kurrë më parë një enigmë si dhuratë. E hapa dhe, sigurisht, ishte një enigmë. Mendova, kjo është e çuditshme. Pa emër. Nuk e di se nga kush ishte. Shkova në shtëpi dhe e bashkova vetëm në pak orë. Ishte enigma më e çuditshme që kisha bërë ndonjëherë pa copa cepash ose copa skajesh dhe të gjitha copat ishin të formave dhe madhësive të ndryshme. Disa nga copat ishin të mëdha dhe të tjerat ishin të vogla. Ishte një enigmë e bukur dhe ndërsa e shikoja, ndjeva praninë e Zotit. M'u kujtua gjyshja ime dhe ëndrra që kisha parë. Kuptova se ishte Dita e Shën Valentinit. Dhe atëherë e kuptova se e gjitha kjo ishte një enigmë dhe Zoti po më jepte thjesht një copë nga një dhe se një ditë, gjithçka do të bashkohej dhe do të kishte kuptim të përsosur.

Ishte në të njëjtin muaj, shkurt 2013, kur zoti Obama njoftoi planin e tij për të shkuar në Jerusalem. Në disa faqe interneti profecish flitej shumë për të, ndoshta duke qëndruar në Malin e Tempullit dhe se kjo ishte neveria e shkretimit. Fillova të lexoja se disa njerëz mendonin se viti 2009 ishte fillimi i shtatëdhjetëvjetorit të Danielit. Javën dhe pashë që zoti Obama ishte zgjedhur si fitues i Çmimit Nobel për Paqen më shtatë Dita e Tabernakujve në vitin 2009 dhe më pas iu dha çmimi vetëm disa orë para fillimit të Kislev 24. Pashë që Hagai 2 tregonte ato data të sakta në lidhje me Zotin që tundte qiejt dhe tokën dhe sillte pranë Vetes dëshirën e të gjitha kombeve. Numërova 1260 ditë nga koha kur Z. Obama u zgjodh fitues i Çmimit Nobel për Paqen dhe arrita në 22 Mars 2013. Thashë me vete, nëse Z. Obama shkon në Betlehem dhe qëndron në shpellën e Kishës së Lindjes në atë datë, atëherë kjo është neveria e shkretimit dhe kjo do të thotë që shkretimi është menjëherë pas kësaj, gjë që duhet të përfshijë ngjarjen e rrëmbimit. Por në atë kohë, Z. Obama kishte përmendur vetëm shkuarjen në Jerusalem dhe asgjë për shkuarjen në Betlehem. Kur më në fund njoftoi planet e tij për të shkuar në Kishën e Lindjes, nuk mund ta besoja. Më në fund po ndodhte.

Disa prej jush mund të pyesin veten se si qëndrimi i zotit Obama në shpellë ishte një neveri për Zotin dhe gjithashtu si e ndaloi flijimin e përditshëm. Epo, çdo ditë, qindra dhe shpesh mijëra njerëz nga e gjithë bota rreshtohen në Kishën e Lindjes për të ofruar një flijim lavdërimi dhe falënderimi për Zotin që erdhi

në tokë për të paguar për mëkatet e tyre dhe për t'i dhënë ato jetë e përjetshme. Kjo është një sakrificë që i pëlqen Zotit. Ditën që Z. Obama dhe shoqëruesit e tij shkuan atje, askush tjetër nuk lejohej të hynte. Sakrifika e lavdërimit dhe oferta e falënderimit ndaloi atë ditë, dhe unë mund t'ju siguroj se ai nuk shkoi atje për t'i ofruar lavdërime ose mirënjohje Jezusit për ardhjen në tokë. Ndërsa nuk e dimë se çfarë mund të ketë ndodhur ndërsa ai qëndronte në shpellë, ajo për të cilën jam i sigurt është se zemra e tij nuk ishte e përulur dhe ai nuk i ofroi asnjë falënderim Jezusit dhe as nuk e njohu atë si Zot. Jam i sigurt se një ditë të gjithë do ta dimë saktësisht se çfarë tha Z. Obama, qoftë me zë të lartë apo vetëm në mendimet e tij private, që ishte një neveri e tillë për Zotin atë ditë. Çfarëdo që të ishte, ishte një neveri e tillë për Zotin sa që filloi një numërim mbrapsht 40-ditor për shkretimin e Amerikës dhe pjesës më të madhe të botës.

Pasi ndodhi kjo neveri, Zoti më drejtoi te e shtata dita e Bukës së Ndorme. Numërova ditët dhe pashë që numërimi i 1260 dhe 1335 ditëve duhej të fillonte 40 ditë nga koha kur do të ndodhte neveria deri në kohën kur do të ndodhte shkretimi - Ai po i jepte Amerikës një periudhë hiri prej 40 ditësh, ashtu siç i bëri Ninevisë. Numërova 1290 ditë nga data e neverisë dhe arriti në Festën e Borive në vitin 2016. Numërova 1260 ditë nga e shtata dita e Bukës së Ndorme në kalendarin e Perëndisë dhe arriti në Ditën e Shlyerjes në vitin 2016. Numërova 1335 ditë nga e njëjta ditë dhe arriti në fillimin e Hanukkah në vitin 2016. Danieli 12 na tregon se ata që arrijnë fundin e 1335 ditëve do të bekohen dhe Hagai 2 na tregon se deri në ditën e njëzet e katërt dita e nëntë muaj, ose në prag të Hanukkah, nuk gjendet asnjë frut në fik, por që nga kjo ditë e tutje ne do të jemi të bekuar. Dita e bekuar është dita e parë e Hanukkah në fund të një numërimi prej 1335 ditësh. Të gjithë numrat përputhen. Isha shumë i emocionuar.

Por 2 maji 2013 erdhi dhe iku pa ndonjë ngjarje rrëmbimi apo shkatërrimi. Edhe një herë, isha shumë i hutuar. Por shumë pjesë të enigmës përshtateshin së bashku, kështu që unë thjesht nuk munda ta hidhja enigmën dhe të thoja se nuk ishte e drejtë. Duhet të më mungonte diçka, por çfarë ishte?

Rreth 5 muaj më vonë, në tetor 2013, po ia shprehja përsëri frustrimin tim Zotit dhe po e pyesja pse Ai nuk erdhi kur Shkrimet e Shenjta tregonin kaq qartë 2 majin 2013. Unë thashë: "Ninevi u pendua dhe ti e vonove gjykimin tënd. Kjo enigmë ka kuptim vetëm nëse Amerika u pendua, por ata nuk u penduan, atëherë pse e vonove gjykimin Tënd?" Zoti u përgjigj: "Je i sigurt që nuk kishte pendim?" Unë thashë: "Po, jam mjaft i sigurt se do të kisha dëgjuar për të nëse Amerika do të ishte penduar." Ai tha: "Të mungon diçka e rëndësishme. Gjeje." Kjo më dha shpresë - ndoshta kisha humbur diçka. Kështu që shkrova në Google diçka si "Amerika pendohet Maj 2013" dhe gjeta një faqe interneti që fliste për këtë periudhë 3-ditore lutjeje dhe agjërimi që filloi më 30 prill dhe zgjati deri më 2 maj 2013. Më 24 prill 2013, një agjërim 3-ditor u thirr nga udhëheqësit e kishës në të gjithë botën dhe të paktën 28 kombe morën pjesë në këtë agjërim. Pashë se si besimtarë nga e gjithë bota i kishin thirrur Zotit ato 3 ditë duke i kërkuar Atij të kishte mëshirë për Amerikën. 30 prill ishte Dita Kombëtare e Pendimit në Amerikë dhe 2 maji ishte Dita Kombëtare e Lutjes në Amerikë. Një thirrje mbarëbotërore iu drejtua Zotit për 3 ditë duke i kërkuar Perëndisë të kishte mëshirë për Amerikën, pikërisht në fund të periudhës 40-ditore të provës. Qava. Qesha. E kisha gjetur copën që mungonte.

Pastaj Zoti tha: "Kujtoni Esterin". Mendova se si ajo ishte Nusja e virgjër e zgjedhur që përfaqëson Nusen e Krishtit dhe si i kërkoi popullit të saj të agjëronte për 3 ditë sepse të gjithë ishin gati të vriteshin. Në ditën e tretë të agjërimin, ajo rrezikoi jetën e saj dhe iu afrua Mbretit për të shpëtuar popullin e saj nga shfarosja dhe në fund, kërkesa e saj u plotësua dhe populli i saj u kursye. Pashë paralajmërimin e historisë së Jonas dhe të Esterit dhe kuptova se Zoti po e vononte gjykimin e Tij. Dhe pastaj pashë në Mateu 25 dhe Zbulesa 10 se kjo vonesë gjendet në Shkrimet e Shenjta. Kështu që nisa të kuptoja se kur do të mbaronte kjo vonesë.

Të gjitha pjesët tregonin për vitin 2016 si fundin e shtatëdhjetëvjetorit të Danielit. Javë. Zoti thjesht po e vononte gjykimin e Tij, siç tha se do ta bënte te Mateu 25 dhe te Zbulesa 10, dhe po i shkurtonte ditët e shtrëngimit, siç tha te Mateu 24.

Kur erdhi dhe iku Hanukkah i vitit 2016, mendova se gjithçka kishte mbaruar. Natyrisht, nuk ishim në të shtatëdhjetat e Danielit. Javë ende dhe të gjitha këto ngjarje që ndodhën midis viteve 2009 dhe 2013 duhet të kenë qenë thjesht një paralajmërim i asaj që do të ndodhte në të ardhmen. Por disi e dija që kjo nuk ishte e drejtë dhe e dija që Zoti më kishte treguar këto gjëra dhe se duhet të më mungonte ende diçka.

Kanë kaluar më shumë se 9 vjet që atëherë. Për më shumë se 9 vjet, jam përpjekur të kuptoj se ku ndodhemi në afatin kohor të Perëndisë. Besoj se dy lëkundjet që pata natën e 7 janarit 2001, kishin për qëllim të tregonin ditën e shtatë të Festës së Borive dhe Ditën e Shlyerjes tre ditë më vonë. Në javën e shtatëdhjetë të Danielit, çdo ditë është e barabartë me një vit. Lëkundja e parë që pata atë natë përfaqëson vitin e shtatë të enigmës. Nëse e lexoni librin tim, do të shihni se viti 2016 ishte viti i shtatë në enigmë. Por ashtu siç pamë dy herë të parashikuar në Dhiatën e Vjetër një periudhë prej shtatë vitesh që u dyfishua (historitë e Jakobit dhe Jozefit) dhe gjithashtu pamë dy herë në Dhiatën e Vjetër ku Festa e Bukës Pa Maja dhe Festa e Tabernakujve u dyfishuan nga shtatë ditë në katërmëdhjetë ditë, po ashtu besoj se Zoti e dyfishoi javën e shtatëdhjetë të Danielit në dy periudha shtatëvjeçare, në vend të vetëm një. Në librin e Jubilenjve shohim se Adami dhe Eva ishin në kopsht për shtatë vjet para se të binin. Unë besoj se viti 2016, fundi i javës së parë të javës së shtatëdhjetë të Danielit, ishte fundi i 6000 viteve që nga Krijimi. Unë besoj se viti 2023 ishte Viti i Jubileut dhe fundi i 6000 viteve që nga rënia e njeriut.

Megjithatë, Zoti i shtoi edhe 3 ditë (vite) të tjera enigmës së Tij të mahnitshme. Kjo na u paratha te Danieli 1, kur Danieli dhe miqtë e tij kaluan nëpër një periudhë tre-vjeçare trajnimi përpara se të mund të hynin në shërbim të Mbretit. Gjithashtu na u paratha edhe në historinë e Hanukkah, kur populli hebre iku në male për 3 vjet përpara se tempulli të pastrohej gjatë Hanukkah në vitin 165 p.e.s.

Viti i shtatë i periudhës së dytë shtatëvjeçare (2023) duhej të kishte qenë koha e një ngjarjeje të madhe lëkundjeje, por u zhvendos në vitin e dhjetë (2026), që përfaqëson Ditën e Shlyerjes. Kjo është koha kur e shohim Zotin dhe mëkati ynë shlyhet, ashtu siç Isaia pa Zotin dhe mëkati i tij u shlye.

Kjo pritje dhjetëvjeçare nga viti 2016 na u parapri te Danieli 1, ku Danieli dhe miqtë e tij durojnë një periudhë dhjetëditore sprovash për të mos u ndotur. Ne shohim një periudhë tjetër dhjetëditore të përmendur te Zbulesa 2:10, ku ata që i qëndrojnë besnikë Krishtit marrin kurorën e jetës. Lexojmë te Zbulesa 14 për ata që nuk e ndotin veten, të cilët i ofrohen si fryte të para Zotit dhe çohen në Malin qiellor të Sionit. Hebrenjve 12 flet për këtë Mal qiellor të Sionit dhe për ata që shpëtojnë në kohën e dridhjes së qiejve dhe të tokës.

Unë besoj se viti 2026 është “Dita e Zotit” dhe për ata që merren në rrëmbimin e fryteve të para, do të jetë viti kur ne e shohim Atë ballë për ballë dhe mëkati ynë shlyhet. Ata që mbeten pas për të duruar Mundimin e Madh, i cili është shkurtuar nga 3.5 vjet në vetëm 5 muaj (shih Zbulesa 9 dhe Mateu 24:22), do të duhet të presin deri më 1/2 janar 2027, dita e njëzet e katërt e Kislevit në kalendarin e Perëndisë përpara se të merren për të qenë me Zotin.

Unë besoj se do të dëshmojmë mjerimin dhe rrëmbimin/korrjen e parë më 15/16 gusht 2026, Festivalin e Fryteve të Para të Verës së Re, të ndjekur nga mjerimi i dytë dhe rrëmbimi/korrja e dytë më 1/2 janar 2027, fillimi i Mijëvjeçarit të Ri. Unë besoj se mjerimi i tretë do të jetë Ardhja e Dytë e Krishtit në tokë në fund të festivalit dyjavor të dasmës së Hanukkah dhe do të zhvillohet më 17 janar 2027. Unë besoj se kjo ngjarje na u parapri me ringjalljen e Krishtit në ditën e shtatëmbëdhjetë të muajit të parë dhe ndalimin e arkës së Noeut në ditën e shtatëmbëdhjetë të muajit të parë. Unë besoj se Nusja e Krishtit do të kurorëzohet si bashkë-sundimtare e tokës me Mbretin Jezus në ditën e shtatë të Hanukkah më 9 janar 2027, siç na u parapri nga kurorëzimi i virgjëreshës së zgjedhur Ester si Mbretëreshë në atë që do të bëhej dita e shtatë të Hanukkah. Ju inkurajoj të lexoni librin tim ose përmbledhjen e librit për të parë se si Shkrimet e Shenjta na e paraqesin këtë enigmë që na çon në këto data të sakta për 3 ngjarjet e mjerueshme të Zbulesës. Zoti ju bekoftë dhe mezi pres t'ju takoj së shpejti!